Krišs Salmanis

ziedons atkal nāks. Ak!

video, 2:35, 2019

dziedātāja – Linglina Lī
grims – Lanšina Čena
operators – Džinfens Šens
producents – A4 muzejs, Čendu, ĶTR
Sirsnīgs paldies Čendu Happy Valley atrakciju parkam
un Čendu Sičuaņas Operas institūtam.

Sičuaņas operdziedātāja Linglina Lī interpretē ķīniešu tautasdziesmu "Mo li hua", kas Rietumu pasaulē pazīstama kā Pučīni pēdējās operas "Turandota" (1926) vadmotīvs.

Operas darbība risinās Ķīnā. Tā stāsta par valdnieka meitu, kuras precinieki tiek sodīti ar nāvi, jo nespēj atminēt viņas uzdotās mīklas. Tas izdodas tikai svešzemniekam Kalafam. Tomēr arī viņš ir ar mieru mirt, ja Turandota uzminēs viņa vārdu.

"Turandota" nonāca Ķīnā septiņdesmit gadus pēc tās sarakstīšanas. Milzīgais iestudējums Aizliegtajā pilsētā izraisīja gan pārmetumus postkoloniālisma kritikas garā, gan iedvesmoja Ķīnu rīkot olimpiskās spēles un pēc pāris desmitgadēm kļūt par svarīgāko spēlētāju pasaulē. Operas zigzagi atbalso gadsimtiem ilgušo Rietumu un Ķīnas spēli. Eiropieši pārved pulveri, papīru un nūdeles, kas sekmē Rietumu zinātnes un tehnikas uzplaukumu. Ķīnieši pārņem Rietumu dizainu un tehnoloģijas līdz attīsta paši savējās tik tālu, ka spēj diktēt noteikumus pārējai pasaulei. Iekāres un baiļu attiecības kā operā tā dzīvē.

VALSTS KULTŪRKAPITĀLA FONDS
LG

tutto splenderà! Ah!

video, 2:35, 2019

singer – Linglin Li
makeup – Lanxin Chen
camera – Jingfeng Shen
produced by A4 museum, Chengdu, PRC
Many thanks to Chengdu Happy Valley Theme Park
and Chengdu Sichuan Opera Institute.

Sichuan opera singer Linglin Li interprets the Chinese folksong *Mo li hua*, which is known throughout the Western world as the leitmotif for Puccini's last opera Turandot (1926).

The opera's narrative unfolds in China. It is the story of a ruler's daughter whose suitors are put to death, because they cannot solve her riddles. The only one who succeeds is the foreigner Calaf. However, he too is ready to die if Turandot can guess his name.

Turandot arrived in China seventy years after it was composed. The huge production in the Forbidden City attracted condemnation in the spirit of postcolonialism, but also inspired China to organise the Olympic Games and to become the world's preeminent superpower a couple of decades later. The opera's zigzags echo the centuries' old game between the West and China. Europeans bring back gunpowder, paper and noodles which foster the ascendance of the Western science and technology. The Chinese adopt Western design and technologies until they develop their own to the point where they are able to dictate terms of the rest of the world. A relationship of fear and desire in both opera and life.